

heder uden Undtagelse skal underkastes Undersøgelse, og at Undersøgelsskommissionen har selvstændigt Initiativ til, hvis der paa det Tidspunkt, hvor Stridigheder opstaaar, skulde være nogen Vanskelighed mellem Staterne ved at komme overens desangaaende, selv at foranledige Sagen indbragt for sig —, tror jeg, at man fra alle Sider maa erkende, at der vilde være naaet et betydningsfuldt Fremskridt paa dette Omraade.

Til disse Ord skal jeg indskrænke mig og tillade mig at anbefale Forslaget til velvillig og hurtig Fremme.

Godskesen: Som den højtærede Minister bemærkede, angaar den forelagte Traktat Afgørelse af Tvistigheder, som maatte opstaa mellem Danmark og de forenede nordamerikanske Fristater. Der er herved Spørgsmaal om to Momenter, eller man kunde maaske sige: to Tempi, først Sagens Behandling for en permanent Voldgiftskommission bestaaende af 5 Medlemmer, hvoraf Parterne vælger hver 2 og begge i Forening den 5te, og dernæst Sagens Afgørelse ved Voldgift. Hvis der i Fremtiden skulde opstaa Tvistigheder, som ikke kan afgøres ad diplomatisk Vej, vil de først være at behandle for en international Undersøgelsskommission, og naar dennes Betænkning foreligger, vil de to Staters Regeringer bestræbe sig for at komme til Afgørelse af Sagen paa Grundlag af Kommissionens Betænkning. Skulde dette ikke lykkes, vil Sagen blive henvist til Afgørelse ved den internationale Voldgiftsdomstol i Haag. Herom vil der saa hver Gang være at afslutte en særskilt Overenskomst mellem de to Stater, og denne Overenskomsts Gyldighed er for Amerikas Vedkommende betinget af, at den tiltrædes af det nordamerikanske Senat. Det kunde synes, at der her var en lille formel-Ulighed mellem Danmarks og Fristaternes Stilling, men det hænger sammen med den forfatningsmæssige Stilling, det amerikanske Senat overhovedet indtager, saa det er der formentlig ingen Grund til for Danmarks Vedkommende at fæste sig ved. — Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at der er Grund til at hilse Afslutningen af denne Traktat med Glæde; der er ingen Tvivl om, at Undersøgelsskommissionen vil virke heldigt. Men især maa man være glad ved den Del af Traktaten, som angaar Tvistigheders Afgørelse ved Voldgift navnlig i det Punkt, den højtærede Minister fremhævede, at alle Tvistigheder skal afgøres

ved Voldgift. Forholdet har hidtil været det mellem Danmark og Nordamerika, som mellem de fleste andre Stater, at ikke alle Sager har været Genstand for Afgørelse ved Voldgift; der undtoges de Sager, som angik Statens Ære, Uafhængighed og Livsinteresser. Dette Forbehold er her strøget, og det behøver ikke nærmere Forklaring, at det særlig er i de smaa Stater Interesse, at man undgaar den Slags Forbehold, som altid maa være af en noget ubestemt Karakter. Naar Sagen endelig kommer til Afgørelse, kan jo næsten enhver Ting med god Villie bringes ind under Begrebet Statens „vitale Interesser“. Der er derfor Grund til at være tilfreds med, at dette Forbehold er opgivet i den nye Traktat, saa meget mere som Traktaten nu er afsluttet med en Stormagt, som Danmark har overordentlig mange Berøringer med. Det kan derfor antages, at Traktatens Bestemmelser vil kunne faa praktisk Betydning i langt større Omfang end de faa Traktater af lignende Indhold, som tidligere er blevet afsluttet med andre Stater.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Forslag til Vedtagelse af dette Ting.

Deuntzer: Jeg vil ikke forlænge Debatten med at udtale mig udførligt om denne Traktat, hvis Fortræffelighed er selvindlysende, men jeg vilde gerne gribe Lejligheden til at bringe den højtærede Minister min bedste Lykønskning i Anledning af, hvad han her har opnaaet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifterne til Bispembederne.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 343).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Dette lille Lovforslag gaar ud paa en af de tilbagevendende Revisioner af Love. Der har